

Met deze voortreffelijke tekeningen heeft Thornburn deze familie voor ons vastgelegd

Geheimzinnig en knus

Een wel heel aardige bijkomstigheid van dat gebagger in ons kanaal is de komst van een waterkipje in de boomgaard voor het huis. Ik weet niet beter of de Waterhoentjes in onze buurt wonen aan het Linthorst Homankanaal ter hoogte van Kanaal Oostzijde 3. Naast het Weerstation Wijster zogezegd. Elk voorjaar van die kleine zwarte bolletjes en de ouders daar dan bezorgd om heen. Altijd de staartjes met kleine schokjes opwippend. Nu verstoord en bij ons in de tuin beland. Hartstikke gezellig zoals die daar loopt, precies uit de ijzige oostenwind. In het lauwtje en in 't zonnetje. Goed bekeken van dat kipje.

Het Waterhoen behoort tot 'n hele grote familie met Rallen, Koeten en Waterhoentjes waarvan de meesten in de buitenlanden van over de hele wereld leven. In onze buurt ken ik alleen de Meerkoet nog met zijn witte bles. Dan zijn daar nog de Waterral, het Porseleinhoen, het

Klein- en Kleinst Waterhoen en de Kwartelkoning. De laatsten leven allen in het verborgene. Je kent ze het beste aan hun roep... Tja, dat valt niet mee, want zij roepen niet vaak en zijn vrij zeldzaam tot ronduit super zeldzaam. De Waterral is een schaarse broedvogel met onder andere het geluid van een gillend speenvarken. Als je dat eenmaal hebt gehoord dan vergeet je dat nooit meer. Een echte bewoner van rietlanden. De een nog geheimzinniger dan de ander. Ook het Porseleinhoen heb ik wel eens gezien, maar tjonge jonge wat kom je deze broedvogel weinig tegen. Toch, voor de echte liefhebber met hang naar het onbetwistbaar bijzondere, is een nachtelijk avontuur in de maanden april en mei de moeite waard. Met een luisterend oor in de buurt van ondiep water met riet- en moerasvegetatie kan het gebeuren dat je zijn "hwiet" hoort. Als een zweepslag klinkt zijn lokroep, als een soort knorren zijn roep en een snerpande alarmkreet. Kortom; veel succes en avontuur toegewenst. Op zo'n nacht kom je natuurlijk ook allerlei ander heerlijk gespuis tegen. Dat is het leuke er van. Hebben we bijvoorbeeld de Kwartelkoning. Hier vlak in de buurt gespot. Met een geluidje in het timbre van de Patrijs. De roep van het Kwartelkoningmeisje vind ik weer veel weghebben van de alarmkreet van het Porseleinhoen. En dat allemaal vooral ook in de nacht.

Komen daar dan nog het Klein- en Kleinst Waterhoen bij. Voor de echte fanatiekelingen zijn deze twee het neusje van de zalm. Het Klein Waterhoen kwekt. Het broed ook in onze provincie, maar met slechts een enkel paar. Wat dat betreft is onze provincie een prachtige plek. Daar zijn we dan ook heel zuinig op. Het geluid van 't Kleinst Waterhoen klinkt als een klein waterachtig rateltje gelijk een kikkertje. Moerasbewoner net als zijn neefjes en nichtjes. Het is allemaal mogelijk ze te zien of te horen, maar om deze geheimen aan uw omgeving te ontwrochten... tja, dat valt niet mee. Dan kijk ik uit ons kamerraam en zie m'n klein Waterkipje gaan, zo rustig, zo elegant met zijn staartje wippend, met zijn rood snavelkje, met zijn prachtig aangesloten verenpakje, zo volstrekt in evenwicht met de wereld in dat hoekje in de zon bij die temperatuur van -10 Celsius, net uit de wind, in het lauwtje zogezegd.

Groeten uit 't veld, Kees.

Ps Las ik vorig maal dat verhaal in onze onvolprezen krant over Kieviten en Wulpen van hun beschermengelen: Daar heb ik van genoten!

